

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA
CADA NÚMERO 5 CÈNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

LA SENMANA ULLADA POLITICA

Y va succehir que 'l govern determiná confiar al Papa la solució de la qüestió promoguda pel bisbe de Tuy ab la seva famosa circular. Y va succehir que al cap de molts días vingué del Vaticá una minuta de document donant á n' en Romanones una satisfacció á mitjas ab indicació al prelat gallego de que havia de firmar-lo.

Y vels'hi aquí que 'l bisbe de Tuy, en lloch de suscriure 'l document vaticanesch s'ha despenjat ab una nova declaració altanera y arrogant qu' encare deixa enrrera á la circular de marras.

—Romanonitos á mi?—diria 'l home quadrante com un matador á punt d' etzibar una estocada al toro.—Pues ni Roma, ni Romanones!

Y ja la tenim armada novament. El govern s' ha vist obligat á fer causa comú ab el ministre de Gracia y Justicia, y unánimement ha decidit presentar querrela al Tribunal Suprem contra 'l bisbe recalci-trant. No crech que 'l mascle de la Tuyas perdi per aquest motiu cap hora de dormir. Si en lloch de bis-be signés periodista potser sí que se 'n faria deu pedras y coneixeria prompte las delicias de la Celular. Pero es mitrat... y encare més que aixó, no es sols un home, es una institució, es 'l episcopat en massa que fa causa comú ab ell, perque dintre de 'l actual estat de cosas s' considera fort, invulnerable y agarrat á molt bonas aldabas, y té una má groixuda, molsuda y ben nudrida, y per qué la té, sino pera confirmar, encare que sigui al mateix govern?

Si 'l que avuy regeix els destins d' Espanya cum-plis en tots els seus compromisos democrátichs, di-ficilment trobaria una ocasió mes propicia que 'l actual pera guanyarse 'l decidit apoyo dels elements populars. ¿Pero qui se 'n fia de aquests pasteleros, que ab els seus egoismes y las sevas perfidias han destruhit la confiansa del poble?

Tothom sab que son ans que demócratas corte-sans incapassos de afrontar una situació de franca emancipació del poder civil, y que no han de ser may ells—els autors de la Lley de Jurisdiccions—els que puguin posar en exercici las energías que requereix la lluyta contra 'l clericalisme.

Aixís es que quan se 'ls vegi retuts per terra plens de blaus y recargolantse sota una pluja de cops de báculo, el país liberal y demócrata dirá:—Teniu lo que 'us haven buscat: teniu lo que 'us mereixeu.

Encare hi ha marejada respecte á qui ha de ocu-par la jefatura del partit liberal. Son molts, moltis-sims els de la colla que s' inclinan á n' en Moret y li han fet al efecte significativas demostracions.

Se considera necessari restablir á tota costa 'l pacte del Pardo. Dos sols partits turnants y dos sols jefes, y res de fraccions intermitjas que dificultan el funcionament del torn pacífich; aqueix torn que comunica la cunya ab el menjador, y per el qual passen els plats substanciosos, que ara devoran els uns, ara s' cruseixen els altres.

Els dos únichs capítostos que s' anirán passant la pilota está decidit que siguin en Maura y en Moret, en la mateixa forma y disposició ab que avants eran en Cánovas y en Sagasta.

Naturalment, que al procedir com procedeixen, creuben contar ab la passivitat y la poltroneria del país... y tot anirà bé per ells si 'l poble espanyol no s' decideix de una vegada á fer lo que deu, exclamant:

—Vaja s' ha acabat. A casa meva qui mana soch jo.

La reapertura de las Cortes sembla que s' aplassa pel 31 de octubre. Els Bertoldos del Govern tenen el dret de triarse el dia en que han de ser penjats, y no 'n troban cap que 'ls vingni bé. Jo d' ells obriria las Cortes el dia 31 de desembre

á las 23 y 59 minuts, y las tornaria á tancar el día hu de janer al primer minut de l' hora primera. Aixís compliria 'l precepte constitucional, y ni temps quedaria de que 'ls possessin al coll el llas escorredor.

PEP BULLANGA

MOMENTS SUPREMS

A qüestió del tractat de comers ab Fransa es grave, gravíssima, implicant una formidable amensassa contra un gran número de indus-trias principalment catalanas.

Com que s' treballa á las foscas ningú pot dir en aquests moments ahont anirém á parar. Pero tots els síntomas resultan alarantífissims. Al aprobarse 'l última reforma aranzelaria s' establi la segona columna que comprenia 'l últim li-

mit de las concessions que podia fer Espanya en sos tractes ab els extrangers. Bó ó dolent, acertat ó des-acertat, aquell límit era una norma á la qual podían atemperarse 'ls productors en els seus càlculs. En la discussió á que doná lloch la reforma se feren de-claracions importants pels homes més significats dels partits monárquichs, de las quals se deduhia clarament que no s' concertarian tractats comer-cials, com no sigués sobre la base de la segona co-lumna, la qual sols las Cortes podían modificar-la.

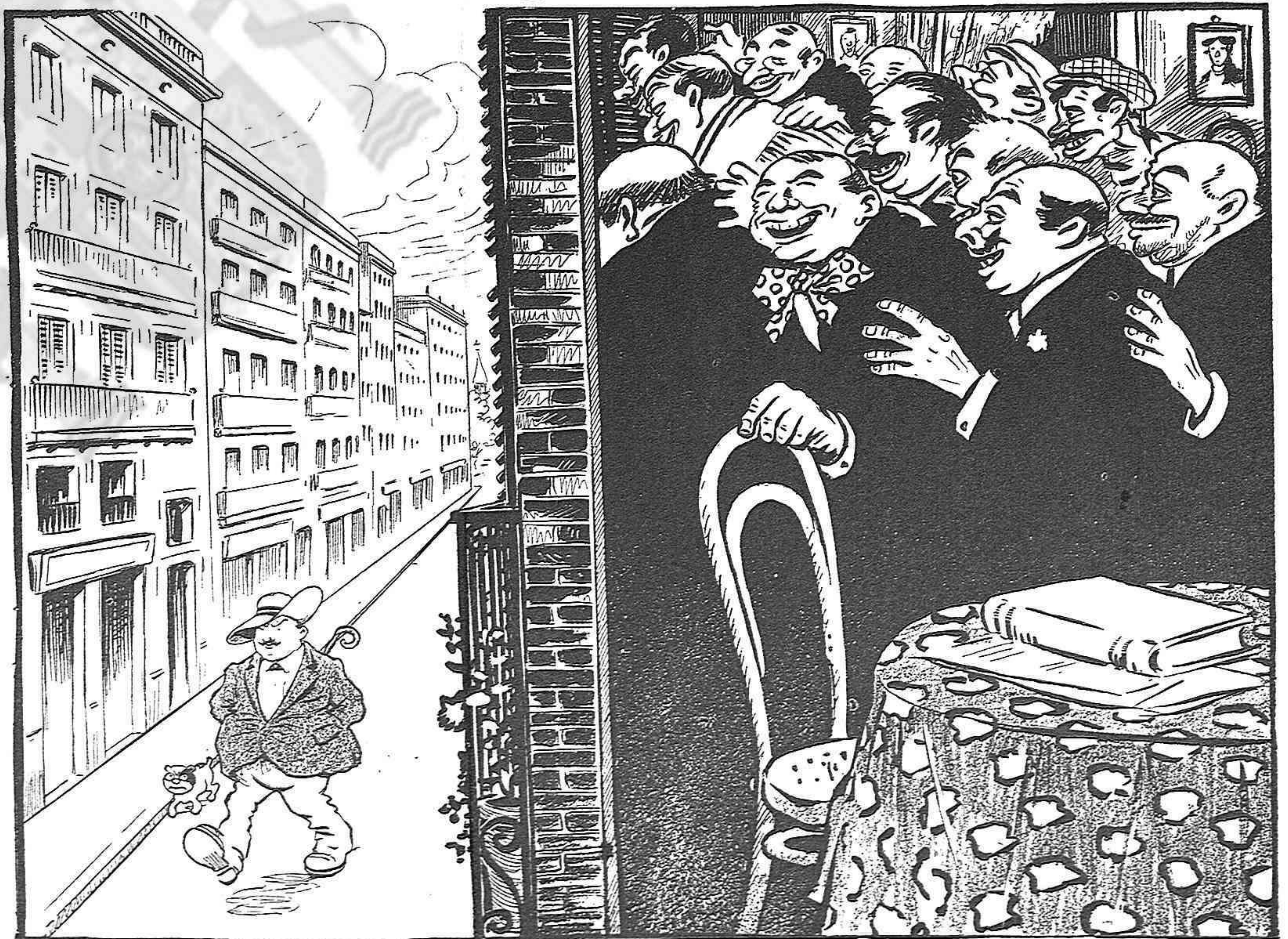
Pero está vist que las promesas més solemnes dels partits monárquichs, son tan livianas que se las ne porta 'l vent á la primera bufada. Avuy ja no hi ha res de lo dit. S' están fent els preliminaris del tractat ab Fransa, y ja s' ha procurat que ni un sol representant de l' industria tingues intervenció en unes operacions tan delicadas. Uns quants burócra-tas ignorants se las han hagudas d' heure ab els re-presentants francesos, que tenen en la comissió la flor y nata dels seus técnichs. Se parteix de la base de rebalzar la segona columna, establint unas no-vas tarifas adicionales, que haurán de regir pera tots els demés tractats que s' realisin baix la condició de

la nació més favorescuda, lo que equival á obrir las resclosas de la producció estrangera pera que inva-deixi sense destorbs el nostre mercat interior.

En las negociacions ab els francesos, cap dificul-tat hi ha hagut, segons sembla, mentres ha sigut qüestió de rebaixar els drets en detriment de un sens fi de industrias establertes á Catalunya. En cambi quan els representants espanyols han dema-nat una rebaixa pera facilitar la introducció dels nostres vins á Fransa, els comissionats francesos s' hi han oposat y s' han interromput momentánea-ment las negociacions. Pero aquestas serán reanu-sadas, y lo que no han fet els comissionats se diu que ho realisarán sense inconvenients el ministre de Hisenda espanyol y 'l delegat francés Mr. Cam-bon. Qualsevol ha de veure que 'l nostre ministre de Hisenda tira á sacrificar grans interessos indus-trials, sense obtenir la compensació més mínima per lo que atany als agrícolos. Y 'l govern creu qu' está en el seu dret al procedir en aquesta forma.

Segons el ministre 'l govern pot tractar com mi-

Las dugas manifestacions

Al carrer..

Darrera las persianas.

MONISTROL DE MONTSERRAT, 2 de octubre

Monistolencs: L' enemic irreflexiu del redemptor moviment...

GUIAMETS, 8 de setembre

Tenim en aquest poble un gallinot negre que sab cantar molt bé...

MASSANET DE CABRENYS, 2 de octubre

Un home que no tingues el decaro del nostre mossèn Grabat...

Y a propòsit de las monjas: sabém de bona tinta que l' erudit...

La major part dels pecadors passen la vida ofenent a Deu... y confessantse.

UN SUCCÈS LAMENTABLE

Els germans Clévaland, diumenje al vespre estigueren en perill...

L' historia de las diferències entre un d' ells, nomenat Franz Arthur...

Un senyorel catalanista 's feu eco dels resentiments de 'n Clévaland...

En tot això alguns periòdics lerrouxistes dirigiren al pres las més grans ofenses...

Sortí per fi en Clévaland de la presó, previa fiança de 500 pessetas...

En tot això sortí la fulla. En Clévaland en ella se defensa y ataca...

En tot això sortí la fulla. En Clévaland en ella se defensa y ataca...

Aquests son els antecedents del assumpto, exposats fidelment...

Marxaven els germans Clévaland carrer de Aribau amunt...

Molt tardà la força pública a arribar al lloch de la ocurència...

Clévaland sigueren conduhíts a la prevenció emmanillats; pero a las pocas horas...

Barcelona, en massa, ha vist ab gran disgust aquesta escena. Ni las qüestions personals...

PREPARAT?

¡Desventurat Romanones, no t' has ficat tú en mal ball!

Preparat a anarten d' oros; preparat a rodolar per la pendient escabrosa...

¡Quí dimontri va enganyarte? ¿Qui?.. ¿Per ventura no sabs que en aquesta terra hermosa...

¡Lluitar tú ab un bisbe!.. ¡Tonto! ¡Discutit ab quatre!.. ¡Babu!

¿Que no? ¿Que això va de serio? ¿Que al últim t' imposarás y al bisbe de Tuy y als altres...

¿Que no? ¿Que això va de serio? ¿Que al últim t' imposarás y al bisbe de Tuy y als altres...

¿Que no? ¿Que això va de serio? ¿Que al últim t' imposarás y al bisbe de Tuy y als altres...

C. GUMÀ

AYRES DEL TRÓPICH

Consummatum est!

Impacienta y tement potser que 'l colomet cubá 's despertés...

Ja heu venhen, la Revolució que va enderrocar un trono secular...

Un' altra frase del mateix gran revolucionari. Aquesta va dir-la al Coll...

Bo es sapiguérho. Pero ¿qui ha de determinar aqueixa necessitat de acudir a la Revolució...

tornat ab caràcter interi, pero ab una interinitat que no tots els ulls que avuy están oberts...

L' oncle Sam es escrupulós y fa las cosas en deguda forma. Ell va a Cuba, es cert; y hasta hi va ab l' arma al coll...

— Vinch aquí! — ha dit al saltar al moll de l' Habana — a restablir l' ordre y la pau...

Com sol succehir en las casas hont tot de cop hi va a parar una herència quantiosa...

— Cuba... ja tenim Cuba... Y ara ¿qué n' hem de fer? — Ens la quedem, y llestos.

— Oh! Aixó aviat está dit. ¿En quina forma ens l' hem de quedar? ¿La considerarem estat ó territori? — Estat.

— ¡Protesto! Territori y pron: — Cuba no ho voldrà. — Y que ha de importarnos a nosaltres la seva opinió?

Escandalitzat de la disputa, no per lo que en ella 's diu, sinó per lo que la gent pensarà...

— Ni territori ni estat... ¿Ahont 's ha vist aixó? Els Estats Units no tenen per qué ficarsi ab aquestas cosas...

Per xó, apart de lo de las tropas que la ocupan ó a no tardar gayre la ocuparán, y del cuydado de la recaudació...

La bandera cubana, ostentant las tres barras blavas y la estrella solitaria, tremola lo mateix que avans al Morro de l' Habana...

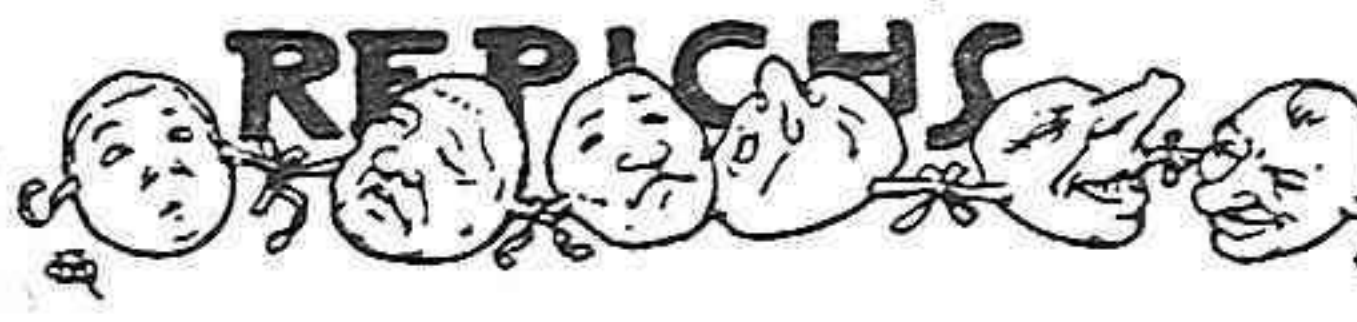
Se convocarà al poble a novas eleccions pera provehir la presidencia, avuy vacant, encare que despenyada familiarment per mister Taft...

Més clar, ¿se complirà la profecia de 'n Palma, quan al pendre per primera vegada possessió de la presidencia...

Segui com sigui, crech que als cubans es ja l' hora de dils' hi alló: ¡Acordaos del Maine!

FANTÀSTICH

Els governs no s' han establert pera commoditat dels governants, sinó pera bé dels governats.

N Lerroux, desde l' balcó del Hótel Colón, y consti que ho copió d' EL Progreso...

«En representació de la Francia radical, en representació de la Rusia revolucionaria, que luchan heroicament en pro de la reivindicació...

Ja ho venhen, la Revolució que va enderrocar un trono secular no fou més que modesta... Res, una cosa de poch més ó menos.

Un' altra frase del mateix gran revolucionari. Aquesta va dir-la al Coll. Y consti que també la copio d' EL Progreso: «Nuestros huéspedes deben llevar la convicción...

Bo es sapiguérho. Pero ¿qui ha de determinar aqueixa necessitat de acudir a la Revolució...

mateix ó els que mentrestant ne viuen y esperan sentats a taula que 'l poble 'ls ho digni?

Al Seminari Conciliar de Barcelona va obrirse 'l curs académich, llegint un sabi ensotanat una disertació...

«Sense la Inquisició, Espanya no hauria conservat la seva unitat religiosa, ni hauria pogut ser bras dret de la Iglesia católica.

A propòsit de la Inquisició deya un amic meu: — Aquí a Espanya cada h' té 'ls seus gustos. Als clericals els hi agrada el rostit d' heretje...

Casat al vol: — No sé pas per qué en Lerroux ha enviat a París a buscar russos.

Un desconfiat: — ¡Qué volem que 'us digni... No sé si m' ho acabi d' empassar que aquestes dos ciutadans siguin russos...

El Sultán de Turquia sofreix horriblement de un càncer al estómach. ¡Que prengui paciencia! Res més que un càncer ha sigut el seu govern...

Diuen de Roma que 'l Papa Sastre 's disposa a donar una gran estisorada als dias de dejuni, deixantne subsistents no més que onze cada any.

Lo que son las obsessions quan s' encastan en cervell! Dias enrera EL Progreso donava compte de las escenas violentes ocorregudas en la Presó celular...

Afortunadament tothom sab que Solidaritat catalana a la presó hi está, sí, perode reixas endintre. A lo menos en aquesta situació se troba el nostre estimat company S. Rector.

Una frase d' en López Domínguez que, quan se veu apurat, també n' fá lo mateix qu' en Maura: — Este — digué — es un país ingobernable que no quiere tener más que un gabinete cada ocho dias.

Ja han vist el de Tuy. En lloch de donar una satisfacció a 'n Romanones li acaba de donar un nou disgust. La esperada rectificació dels conceptes...

Y qué fa en Romanones? No tindrà mes recurs que xupar un drap en l' ampolla de àrnica de la resignació y posarse una compresa en el lloch dels cops.

¡Valents anti clericals els ministres demócratas monárquichs!

¡Que no ho saben? El Pare Estebanell, rector de la Bonanova, abomina de Solidaritat catalana, alegant qu' es obra de ateos, masóns, radicals y lliurepensadors...

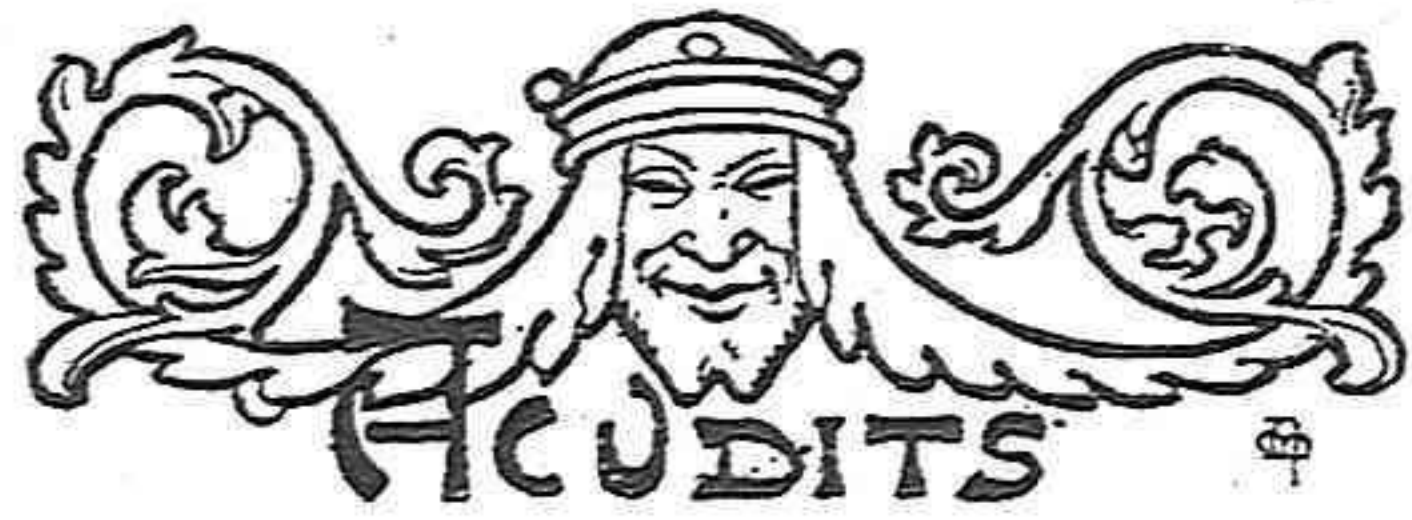
En l' actualitat hi ha dugas mitras a provehir. El govern podria tréurelas a oposició concedintlas al opositor...

A Madrid 's ha iniciat la idea de conmemorar en l' any 1908, el centenari de la guerra de la Independència.

Y ara porque vegin si certa gent va desguitarrada, els que tal se proponen blasonan de liberals, y no tenen en compte que las ideas revolucionarias van entrar a Espanya ab els exércits de Napoleón.

Y mentres se declaran enemichs de una pretèrita invasió francesa armada, treballan per obrir las fronteras.

teras de la patria á la invasió dels productes francesos, que ha de tirar per portes al treball espanyol.
 ¿No es veritat que semblan ximplers? Pero lo més trist es que las sevas bojerías las paga únicament el país que treballa y s' escarrassa.

Un pobre malalt al seu metje:
 —De manera, senyor Doctor, que vosté no creu en els remeys?
 —Y está clar que no hi crech, com tãmpoch crech en la religió.
 —Aquesta sí qu' es bona. Y donchs ¿per qué 'ls emplea?
 —Ja 'm guardaria jo de suprimirlos: els remeys, com la religió, ajudan als malalts á tenir paciència.

Entre mare y fill:
 —Vaja, Enriquet: fesli un petó á l' aya.
 Resposta del nen:
 —Ja me 'n guardaré: ahir el papá volia fern'hi un y ella li va donar dos bofetadas.

Á LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—*Set-na-na-ri.*
- 2.ª ANAGRAMA.—*Agost-Gotas.*
- 3.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Mollerusa.*
- 4.ª ROMBO.

P A S
 P A L E T
 P A L A M O S
 S E M I S
 T O S
 S

- 5.ª GEROGLÍFICH.—*Com mes compassos mes puntas.*

Han endevinat totas ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers; Tres calandris de Masnou, Pepet dels Teléfonos, El manobre d' en Boleda, Enrich Bonagarriga (a) Suat, Peret dels Tranquils, Emili Pellissera, Moka Soka y C.ª, Joan Rovira y Olivé, R. A. (a) Pau de las Calsas curtas, A. Monclús (Musclús), Jua nito Trullás, Miquel Ferrer Dalmau, y F. Cervelló J.

ENDEVINALLAS

XARADA

Ahí al tombá en cert cantó vaig topá ab una tres-quarta la cosa més preciosa: alteta, rosseta y blanca; uns ulls, del coló del ví negre de nostra comarca; uns cabells al igual que doblas de quatre esbrinadas; y un cosset tant bufó, com un cantí de Vilafranca.

Al veure aquella hermosa vaig quedar fet una estatua; vaig quedar tant encantat que hasta tercera 'm pensava que alló fos una persona: me semblá véurer á un ángel.
 La vaig seguí una estoneta, y veig que s' entra á una casa; y quan jo anava, també, á entrarhi, una bofetada me sentó doná en mas galtes.
 Me primera-dos per veure qui era, y veig una donassa que 'm díu:—¿Qué 's pensa vosté d' aquesta xicota? vaja, enrahoñi, corri, cuyti!...

Mes jo ab la qua entre camas, corrents vaig tocar el tres d' allí, sens d' una paraula.
 Avuy m' hi he anat á informar, y ara ja sé que 'l tal ángel es una modista filla de prima-segona-quarta y que aquella que á n' á mí va dar-me una bofetada, no era altra dona (escolteume si sou servits!) que sa mare.
 ¡Si m' hi arribo á declará, no m' arrendo la ganancial!... Tingut hauria una sogra de mal geni y forta grapa.
 Mes, per aixó no vull dir que si se 'm presenta un' altra

de xicota (y no es broma) com aquella tot tan maca, no la prengui per muller: la pendré de bona gana.

NAS DE LL. VILAFRANQUÍ
 ANAGRAMA

A dintre de una cartera que tenia en un total, vaig trobar días enera un tot molt fenomenal.

TARGETA

ELISA ODET

TABERNER

Formar ab aquestas lletres el títul d' una zarsuela
 CABARACH

ROMBO

- 1.ª ratlla: Consonant.—2.ª: Carrer de Barcelona.—3.ª: Carrer de Barcelona.—4.ª: Carrer de Barcelona.—5.ª: Nom familiar diminutiu.—6.ª: Moltes bestias ne tenen.—7.ª: Consonant.

NOY DE LAS MOSTRAS

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6.—Part del mon.
- 5 2 3 3 4.—Utensili casulá.
- 5 1 3 6.—Fruyta.
- 5 4 2.—A moltes casas.
- 4 2.—Aliment.
- 3.—Consonant.

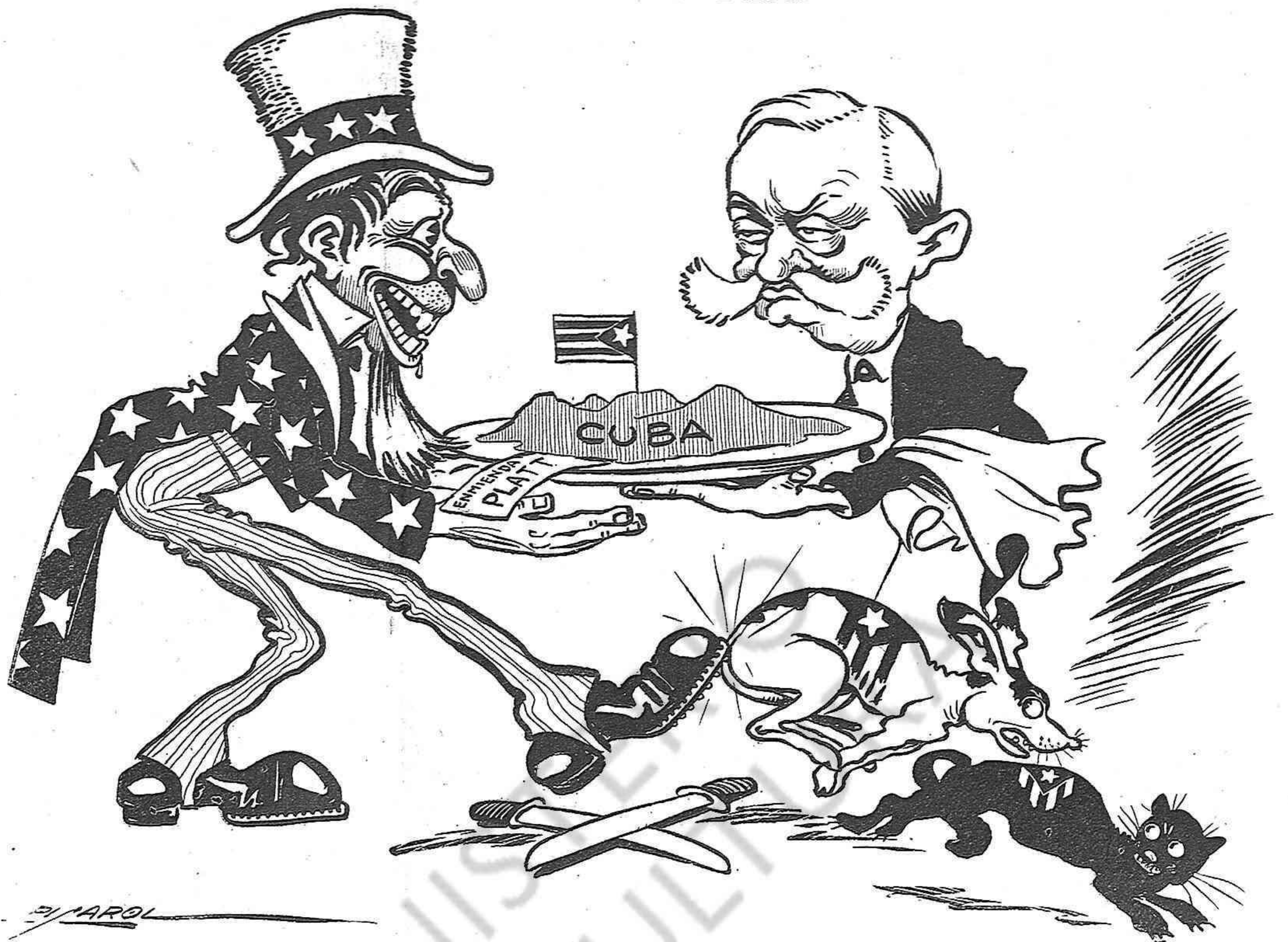
J. SALVÁ

Caballers: J. Bargalló, Fe de la Flor, Pere Teixidor, Mitja Serilla, Serafín Lobo, Emili Pallissera, Moka Soka y C.ª, A. Nadal y Miquel Ferrer Dalmau: Casi bé que nó.
 Caballers: Jaumet de Gracia Poca, Germans Branera, Tres calandris de Masnou, Enrich Bonagarriga (a) Suat, y Musclús: Casi bé que sí.
 Caballers: Sisket D. Palla, S. R. y R., A. A. T., F. Aige S., J. Moret de Gracia, Lluís G. Salvador, Fidel Delfi, R. de la Galera, J. O. M., J. C., J. P., Ramonet R., J. B., J. P. C., M. Colomé y R., y J. Mascaró y S.: Rebutis els originals ab destí als Almansachs, y tantas gracias.
 Caballer: J. R. y C. (Blanes): Ho sentím, pero aixó que 'ns demana es impossible. Ab tot, procurarem d' ara endavant subsanar tots els lapsus que occorin.—M. Humbert: El dibuix es poca cosa.—Joseph Casadesús: No 'ns ha conmogut.—Germans Branera: Flaqueja.—M. Zapata y F.: Será veritat, pero no ho sembla.—Manel del Picadero: Molt bé. Ne farém l' ús que creurem convenient.—Emili Alsina: ¡Olé pels artistes modernistas!—F. Cervelló J.: Magriscolis.—Antoni Feliu: Veurem, veurem...—E. Guitart: Hi ha algunas imperfeccions.—R. A. (a) Pau de las Calsas Curtas: None.—E. R., J. M. F., y un Lector: No 'ns es possible publicar las cartas que 'ns han enviat, per distints motius.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8
 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª

El tiberi de Cuba

ESTRADA PALMA:—Oncle Sam, el platt está á punt. Quan vulgui pot comensar á assentarse á taula.

Davant del perill

EL PATRÓ:—¿Y consentirás que ab aixó del tractat ab França 'ns tirin las fábricas á terra?

L' OBRER:—¿Y no us decidireu vosaltres á ajudarnos á tirar á terra avans la fábrica de las injusticias que gira baix la rahó social Oligarquía, Caciquisme y C.ª?

«La Campana» á la Llibertat

—¿Qué tal? ¿N' has quedat contenta de la Festa d' aquest any?

—Ni contenta ni trista. ¡Com que no 's va fer per mí!